

CO ŚWIĘTY WINCENTY I ŚWIĘTA LUDWIKA ZAPROPONOWALIBY W NOWEJ KONFERENCJI, BYŚMY BYŁY AUTENTYCZNYMI SŁUŻEBNICAMI W XXI WIEKU?



(Dokument Międzykonwentowy, s. 7-8)

Moje drogie Siostry, temat dzisiejszej konferencji brzmi:
„Co oznacza być autentyczną służebnicą w XXI wieku?”

Chciałbym rozpocząć od obrazu rzeźby z katedry w Chartres, przedstawiającej stworzenie Adama. Nazywana przez niektórych „niedokończonym stworzeniem” ukazuje Adama wyłaniającego się z prochu ziemi tylko częściowo, tak jakby dzieło stworzenia zostało zatrzymane w połowie. Istota ludzka jest niekompletna, niedokończona. Jest w trakcie stawania się, a stwarzanie jej jest dokonującym się dziełem. Pierwsze słowa Księgi Rodzaju można przetłumaczyć na dwa sposoby: „Na początku Bóg stworzył” albo „Na początku Bóg zaczął stwarzać”. Ta rzeźba jest medytacją nad dokonującym się dziełem stwarzania. Podobnie jest z wami, moje Siostry, i z całym Zgromadzeniem. Każda i wszystkie razem jesteście dokonującym się dziełem, kształtowanym i formowanym przez Boga, Ubogich oraz Opatrzność Bożą. Przypominają wam o tym Konstytucje: *„Zależać od Ducha Świętego to dozwolić Mu odtworzyć w sobie podobieństwo do Chrystusa cichego i pokornego serca”*.¹

Wasze początki były zarazem proste i nieoczekiwane. Pewnego dnia powiedziałem sobie: „Czy ktoś pomyślał, że powstanie Zgromadzenie Sióstr Miłosierdzia? (...) Ja o tym nie myślałem (...) Bóg myślał o tym za was”.² Pomyślałem również, że Zgromadzenie „nie było jeszcze takie, jakie jest obecnie, tak też, trzeba ufać, że w chwili obecnej nie jest takie, jakie będzie, gdy Bóg doprowadzi je do stanu, który dla niego przewidział”.³

W tym roku 2021, prawie 400 lat po założeniu Zgromadzenia, wezwanie, abyście były autentycznymi służebnicami, jest tym samym, jakie usłyszały pierwsze Siostry. Po raz kolejny Konstytucje upewniają was: „Wezwanie (...) rozbrzmiewa w świecie, powołując



i gromadząc Siostry Miłosierdzia. Usiłują one u źródła odnajdywać natchnienie i intuicję swych Założycieli, aby z ponawianą wciąż wiernością i gotowością odpowiadać na potrzeby swych czasów".⁴Dzisiaj będziemy czerpać natchnienie z ostatniego Dokumentu Międzykonwentowego zawierającego ważne przekonania, pytania i wskazania dotyczące wszystkich aspektów waszego życia. Słusznie pragniecie, by niektóre z nich zostały zachowane i pogłębione przez całe Zgromadzenie.

Bez wątpienia, moje Siostry, temat: „Odwaga Miłosierdzia dla nowego zapału misyjnego” pobudził waszą twórczą wyobraźnię i rozniecił głębokie pragnienie pójścia jeszcze dalej, wyjścia poza, pójścia tam, gdzie to konieczne, by towarzyszyć i pomagać najuboższym tego świata. Z entuzjazmem podjęłyście wyzwanie, okazując odwagę i podejmując starania, by stawać się coraz bardziej autentycznymi służebnicami. W stosunku do Ubogich poczyniłyście kroki, konkretne kroki – czasem z pewną obawą, ale zawsze z ufnością – by być bliżej nich, przemierzać z nimi drogę, słuchać ich, uczyć się od nich, nieść im pokrzepienie i pomagać im w podejmowaniu pożądanych lub koniecznych kroków. Małuczkie Zgromadzenie rzeczywiście doświadczyło nowego zapału misyjnego na peryferiach społeczeństwa, zwłaszcza względem migrantów, ofiar handlu ludźmi, bezdomnych. Znalazłyście również peryferia w zasięgu waszej ręki: najbardziej osamotnione dziecko lub nastolatka, najbardziej potrzebującą rodzinę, najbardziej opuszczoną osobę starszą, tych wszystkich często ukrytych przed naszym wzrokiem. Nieustannie staracie się czynić to we współpracy z innymi, gdyż jest to konieczne dla lepszej służby i ponieważ współpraca jest częścią waszego wincentyńskiego DNA.

Jednakże zawsze można uczynić więcej... Dlatego to ważne, by zastanowić się nad owym „za mało”, wskazać działania i postawy, które w dalszym ciągu należy rozwijać i pogłębiać. Zbiór dojrzałych owoców z ostatnich pięciu lat i nasion przeznaczonych do uprawy zapewnia harmonijne przejście od „Odwagi” do „Ephata”.

Odpowiedzi na pytanie: „Co należy zachować i pogłębić?” ukazują wasze zaangażowanie, by kontynuować to, co na chwilę obecną jest niedokończone. Około 30 % odpowiedzi zwraca uwagę na pierwszą część Dokumentu Międzykonwentowego (DMK): *Styl życia dynamizowany przez Ewangelię*; 48 % odpowiedzi skupia się na drugiej części: *Zapał misyjny inspirowany Miłosierdziem*; a 22 % odpowiedzi podkreśla третią część: *Zgromadzenie ubogacane zaangażowaniem wszystkich*. Inspirując się waszymi odpowiedziami, posłużymy się dzisiaj trzema pierwszymi pytaniami ze str. 7 DMK, aby nadać odpowiednią formę ewaluacji, która uwzględni odpowiedzi nadesłane przez Konwenty Prowincjalne i zostanie wzbogacona przez konkretne cytaty.

1) K. 18.

2) Św. Wincenty, 14 czerwca 1643, Komentarz do Regulaminu – SVP IX, 107.

3) Św. Wincenty, 13 lutego 1646, O umiłowaniu powołania i służeniu Ubogim – SVP IX, 226.

4) Konstytucje, s. 19-20.

5) Liczby w nawiasie reprezentują liczbę Konwentów Prowincjalnych, które nawiązały do danej kwestii.